

PROGRAM VÅREN 1971

Gruppe 1: Elever over 16 år

Trondheim, Stjørdal, og Steinkjer Skolekino

Med dette presenteres skolekinoens vårprogram for gruppe 1: elever over 16 år i gymnas, yrkes- og fagskolene, lærerskolen, sosialskolen og ungdomsskolens 10. klasse.

Skolekinoen arrangeres i et samarbeid mellom Trondheim, Stjørdal og Steinkjer.

Et programutvalg på hvert sted velger ut de filmene som skal vises. Dette utvalget består i Trondheim av adjunkt Kjell Uhlin Hansen og faglærer Torleif Langli (fra lærerorganisasjonene), stud. techn. Hans Skotte (fra Trondheim Filmklubb), journalist Johan Jensen (fra Trondheim Journalistlag), Marion Palmer, Roar Buchmann og Jon Bratten (fra elevrådene) og direktør Willy Svarverud (fra Trondheim Kinematografer).

Programutvalget i Stjørdal består av adjunkt Ole Morten Straume og elev Geir Åge Størseth (Stjørdal Gymnas), faglærer Arvid Buhaug og elev Øivind Heimstad (Stjørdal Yrkerskole), elev Ivar Grønnesby (Stjørdal tekniske fagskole) og kinosjef Sverre Uglem.

For Steinkjer er det foreløpig ikke valgt eget utvalg.

HVORDAN BLI MEDLEM?

Medlemskortene selges gjennom elevrådene og tillitsmennene i de enkelte klasser. Også lærere og lektorer ved de samme skoler kan bli medlem av skolekinoen.

Vi viser i alt 6 filmer. Medlemskortet koster kr. 10,- og gir adgang til 5 av filmene etter valg. Medlemmer som ønsker å se alle 6 filmer kan gjøre dette mot å betale en billettpris på kr. 2,- for den siste filmen.

HAR DU SETT FILMEN FØR?

Mange har kanskje sett en eller to av filmene tidligere. Spesielt filmer som har stor kunstnerisk verdi eller skal danne grunnlag for en diskusjon, kan med fordel sees to eller flere ganger. Når en ser en film for annen gang, vil en få bedre tid til å studere detaljene og den kunstneriske verdien blir ofte større. Medlemskortet blir derfor ikke mindre verdifullt om du har sett noen av filmene tidligere.

VÅRENS PROGRAM

presenteres på de neste sidene. Forestillingstider m. v. vil bli kunngjort i Kinoenes annonser. Normalt vil forestillingene være kl. 16.30 i Trondheim og kl. 19.00 i Stjørdal og Steinkjer.

Da denne filmen hadde sin premiere i Trondheim skrev Arbeider-Avisa:

«Ringeren fra Notre Dame» er uten tvil en av de største filmer som er laget og Laughtons skikkelse Quasimodo er fantastisk, en prestasjon som kanskje sakner sin like i filmkunsten. Skikkelsen er utrolig heslig,

men rørende naiv i all sin ømme takknemlighet mot de som er gode mot ham. Victor Hugo var en stor sosial dikter som gikk til ubarmhjertige angrep på skjevheten i samfunnet. Og nettopp i denne historien har han tegnet denne urettferdigheten med skarpe streker. Gjennom denne filmen blir den gamle dikterhøvdingen igjen ny og stor for oss, selv om filmen på mange punkter beveger seg et godt stykke fra originalmanuskriptet. Vi skulle gjerne ha sett at produsentene har vist mere pietet mot gamle Hugo, for filmen ville sikkert ha vunnet på det, i alle fall i ekthet. Det nytter ikke å fri seg fra kjenslen av at det er en viss helligbrøde å forbedre de gamle mestres tanker og uttrykksmidler. Bare for denne ene gangs skyld måtte vel publikum ha båret over med produsenten om han ikke hadde laget «happy end».

Seieren er først og fremst Charles Laughtons, men også en rekke mindre roller er strålende laget. De mange og store masseopptrinn i filmen er et mesterstykke som regissøren, William Dieterle, har all ære av. Det er vel sjelden laget bedre. Alt i alt gir «Ringeren fra Notre Dame» oss en kinokveld som vi ikke glemmer så fort.»

Trondheim: Mandag 1. — onsdag 3. februar. Stjørdal: Mandag 8. februar.

The Beatles ble kritisert for at de i sin første film ikke hadde noen tråd i handlingen. Dette rettet de på i «Hjelp!» — og tilegnet like godt filmen oppfinneren av symaskinen!

Riktignok er tråden spinkel, men den holder da til å føye de forskjellige stykker

sammen. Ringo har fra det fjerne Østen fått tilsendt en ring som han setter på sin høyre hånd. Derfra kan den senere fjernes. Egentlig brukes den under menneskeofringer til gudinnen Kali, og gudinnens yppersteprest organiserer jakten på Ringo for å erobre ringen tilbake.

Filmene er full av vanvittige og vittige innfall. La meg bare nevne et par: Ringo er sperret inne sammen med en tiger. Han får vite at det bare er ett middel til å berolige det ville dyret, nemlig å plystre det berømte kor fra Beethovens niende «Alle Menschen werden Brüder»! Opp av et hull i isen på en sjø i Sveits dukker en kanalsvømmer med det likeframme spørsmålet: «The White Cliffs of Dover?»

The Beatles spiller seg selv i filmen, og den gjøglerglade kvartetten beviser at de kan noe mer enn å spille inn plater. I blant presterer de rene blinkskudd av parodi. Mannen bak regien er den unge Richard Lester som har en fabelaktig evne til å få mest mulig ut av bildene i hver eneste situasjon.

Legg bare merke til montasjen han har bygget opp omkring et av musikk-numrene i filmen, «Ticket to ride»! Han utnytter også fargenyansene, men fremfor alt: han skaper et tempo i filmen som nesten tar pusten fra en. I «Hjelp!» viser the Beatles at de har en befriende vilje og evne til å kunne drive gjøn med seg selv. Det er en positiv menneskelig egenskap!

Trondheim: Mandag 15. — onsdag 17. februar.

Stjørdal: Mandag 22. februar.

Yojimbo

-LIVVAKTEN

ABSOLUTA VÆRLDSTOPPEN!
DET STARKASTE NI SETT

CINEMASCOPE

Trass i at japansk filmproduksjon er blant verdens mest omfattende, er det forsvinnende få filmer som har funnet veien hit. Dette til tross for at Japan teller fremragende filmkunstnere som Ozu, Mizoguchi og Kurosawa. Sistnevnte regissør er den som har vært hyppigst representert, og japansk film er etter hvert blitt synonymt

med navnet Akira Kurosawa. Dette er i grunnen litt urettferdig, men er trolig skjedd fordi Kurosawas filmer er de lettest tilgjengelige og er laget med tydelige amerikanske og europeiske forbilder. Men det betyr langt fra at Akira Kurosawa er noen billig epigon, han har i hver eneste film siden debuten i 1940-årene vært i rivende kunstnerisk utvikling, han har en markant regissørprofil som har manifestert seg i filmer som «Rashomon», «Sju samuraier», «Blodets trone», «Sanjuro» og «Himmel og helvete» (må ikke forveksles med en atskillig dårligere norsk film med samme tittel!).

«Yojimbo, livvakten» er fra 1964. Den er helt typisk Kurosawa-film der hele hans tematikk og visuelle særpreg fint kommer til sin rett. Som i de fleste av hans filmer utspiller den voldsomme handlingen seg blant samuraier, disse særpregede skikkelsene som rent mytisk vel kan sidestilles med Amerikas coyboys. Toshiro Mifune (Kurosawas hovedaktør) kommer til en by hvor alle vinduskodder er lukket til. Silkehandlernes marked er blitt gamblernes by. To familier, den ene mer skurkaktig enn den andre, slåss om makten i byen, en feide som skulle være velkjent fra amerikanske western-filmer. Bare to mennesker lever nøytralt: Likkistesnekkeren og den gamle vertshusholderen. Hver dag drepes noen på begge sider, og alle venter på det store oppgjøret. Samuraien oppfatter øyeblikkelig situasjonen og lar seg verve av den ene parten for så ved list å kunne drepe alle de onde krefter i byen. Kurosawa står utenfor det hele og betrakter denne verdens to virkelige makter — krangelen og smådrepingen fører fram til et uavvendelig slag der alle må tape. Den eneste onde som blir igjen får i filmens sluttscene den lakoniske beskjed: Gå og heng deg!

Hard kost, javel, men ikke et øyeblikk bærer filmen preg av spekulasjon. Regien er et under av presisjon og villsint frenesi, Kurosawa bruker hyppig teleobjektiver, og hver millimeter av det langstrakte cinemascopelerretet er mesterlig utnyttet. En film fra en fremmedartet kultur — med et almengyldig budskap.

Trondheim: Mandag 1. — onsdag 3. mars.

Stjørdal: Mandag 8. mars.

YVES MONTAND - IRÉNE PAPAS
JEAN-LOUIS TRINTIGNANT
 Etter romanen av
VASSILI VASSILIKOS
 Musikkt: **MIKIS THEODORAKIS**
 Prod
REGGANE FILMS - O.N.C.I.G.
 DV
FARGER FILM AV **COSTA-GAVRAS**

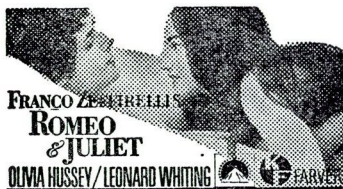
Dette er den oppsiktsvekkende og omtalte filmen som fikk Hellas-juntaen og oberstenes støttespillere i alle land til å fråde, og dette til tross for at filmen ikke med et eneste ord sier at den foregår i Hellas. Miljøet er imidlertid ikke til å ta feil av, og de politiske og historiske fakta filmen bygger på er reelle nok. Den greskfødte regi-

gissøren Costa-Gavras, som nå arbeider i Frankrike, har tatt for seg den allerede sagnomsuste Lambrakis-saken som rystet en hel verden i 1963. Den medisinske professoren Gregorius Lambrakis ble 22. mai 1963 kjørt ned og drept i Saloniki. Lambrakis, som var leder for en venstre-orientert gruppe i landets parlament, hadde kommet dit for å tale ved et møte mot installering av Polaris-raketter i Hellas. Ved obduksjonen ble det fastslått at Lambrakis' død så langt fra skyldtes en trafikkulykke, det ble derimot avslørt at dødsårsaken var et kraftig slag med en batong. Opposisjonslederen, Georges Papandreou, (som for øvrig i dag lever i eksil i Skandinavia), beskyldte åpenlyst statsminister Karamanlis for å være moralsk ansvarlig for «ulykken», og to håndlangere, som sannsynligvis sto bak batongslagene, ble arrestert. Deretter ble det oppnevnt en forhørsdommer, som snart fant det bevist at gendarmeriets øverste ledere hadde stått bak udåden. Forhørsdommeren, i filmen spilt av Jean-Louis Trintignant, krever de ansvarlige stilt for retten, men riksadvokaten krever at saken skal falle.

Dermed hadde man det gående, og oppsiktsvekkende begivenheter inntreff med jevne mellomrom, begivenheter som gradvis førte fram til det famøse militærkuppet. Regjeringen Karamanlis ble styrtet og Papandreou en tid etter innsatt som statsminister, ledende skikkelser i gendarmeriet ble suspendert og stilt for retten — men, utrolig nok, frifunnet. Og militærkuppet skjedde som alle vet 21. april 1967, hvorefter de ansvarlige offiserer ble gjeninnsatt i sine stillinger og rehabilitert.

Trondheim: Mandag 15. — onsdag 17. mars.

Stjørdal: Mandag 22. mars.

FRANCO ZEFFIRELLI'S
ROMEO & JULIET
 OLIVIA HUSSEY / LEONARDO WHITING

sjon av Shakespeares udødelige «Romeo og Julie».

Zeffirelli er en storartet instruktør, med noe av den vitale, voldsomme og saftige menneskelighet som var dikterens egen. Han er en oppfinnsom billedskaper, en mester når det gjelder utstudert vakre og velfotograferte gruppeopptrinn (fektescenene!). Hertil kommer hans frodige sans for miljø,

Da denne filmen, blant mange andre, hadde sin premiere 2. juledag 1968, skrev Hallvard Rieber-Mohn i St. Olav bl. a.:

«Det «severdige» må denne gang vike for det ene som en må og bør se, dersom ens forhold til film har noe med kvalitet og verdi å gjøre: FRANCO ZEFFIRELLI'S ver-

så lik renessansens egen grådige appetitt på liv og mennesker. Ikke noen høyfornem stivhet her! Her står intet stille.

Med all respekt for det tidløse i dikteren har regissøren «modernisert» med sikker og klok hånd – vår tids unge vil nok overraskes over hvor meget Shakespeare, og ikke bare Zeffirelli, visste om dem selv. For dette er «generasjonsspenning» som forslår. De to unge menneskene går alene frem i sin lyriske kjærlighets lys – omkring dem, i de «voksnes» verden, hersker en virkelighet de forkaster: Beregningen, prestisjen, intrigene og mordet. For dem er verden forvandlet, fordi kjærligheten er til. Men verden er dessverre fremdeles verden, og det koster dem livet. For verden tror på makt, politikk og hevn, og tåler ikke at noen melder seg ut av dens triste mønster. Shakespeare viser hvordan ungdommen og hjertet er hjemløse og sårbare i dette harde spill – derfor blir det en tragedie. Men som alle store sørgespill fører «Romeo og Julie» tilskueren gjennom medfølelsen og skrekken til det rensede sinn. Og veien går gjennom kanskje den største kjærlighets-poesi som noensinne er skapt, skjønnhet på skjønnhet.»

Trondheim: Mandag 22. – onsdag 24. mars.

Stjørdal: Mandag 29. mars.

En russisk ubåt grunnstøter på en sandbanke ved øya Gloucester utenfor kysten av New England. Løytnant Rozanov får i oppdrag å gå i land med en gruppe på åtte menn – for å skaffe en båt som kan trekke ubåten av grunnen.

Så begynner den gamle historien om fjøra som ble til fem høns. Gruppen oppdages

og ryktet spres. Den russiske invasjon er begynt! Befolkningen blir slått av panikk. Alarmen går – og det oppstår forvirring uten like.

I filmen drives det gjøn med litt av hvert. Ikke minst latterliggjøres amerikanernes og russernes frykt overfor hverandre. Mange komiske situasjoner og en god del fornøyelige replikker får en oppleve i løpet av de to timene filmen varer. Regissøren Norman Jewison har funnet fram til en rekke gode typer i de forskjellige roller. Over alle raker Alan Arkin som tegner et fortreffelig bilde av løytnant Rozanov. Litt romantikk har en også klart å få plassert inn i denne historien.

Da filmen gikk på kinoene, ble den godt mottatt av kritikerne. Den ble bl. a. karakterisert som et morsomt våpen i den kalde politiske krigen.

Trondheim: Mandag 19. – onsdag 21. april.

Stjørdal: Mandag 26. april.

PROGRAM VÅREN 1971

Gruppe 2: 7.—9. klasse

Trondheim Skolekino

Med dette presenteres skolekinoens vårprogram 1971 for gruppe 2: elever i 7.—9. klasse.

Etter mange oppfordringer har vi denne våren utvidet programmet til å omfatte 4 filmer.

HVORDAN BLI MEDLEM?

Medlemskortene selges i kinoens billettluke når filmene settes opp. Medlemskort selges også i Kinoenes forsalg, Sentrum kino, for de som ønsker å sikre seg medlemskort på forhånd.

Også lærere kan bli medlem av skolekinoen.

Medlemskortet koster kr. 4,— og gir adgang til alle 4 filmene.

PROGRAMUTVALG

Et programutvalg, oppnevnt av Trondheim Skoleråd, godkjenner de filmene som skal vises. Elever og lærere både fra ungdomsskolen og barneskolen er representert i utvalget, som for tiden består av lærer John Lynum, elev Tone Fonn, lærer Svein Erik Tønne og elev Helge Kvithammer, dessuten bokholder Gabriel Winsnes og lærer Eldbjørg Bardal fra Foreldreforeningsrådet og direktør Willy Svarverud fra Trondheim Kinematografer.

HAR DU SETT FILMEN FØR?

Mange har kanskje sett noen av filmene tidligere. Spesielt filmer som har stor kunstnerisk verdi eller skal danne grunnlag for en diskusjon, kan med fordel sees to eller flere ganger. Når en ser en film for annen gang, vil en få bedre tid til å studere detaljene og den kunstneriske verdien blir ofte større. Medlemskortet blir derfor ikke mindre verdifullt om du har sett noen av filmene tidligere.

VÅRENS PROGRAM

presenteres på de neste sidene. Forestillingstider m. v. vil bli kunngjort i kinoannonsene. Normalt vil forestillingene være kl. 16.30.

BALLADEN OM CAT BALLOU

Parodien er en vanskelig kunst. Den er så krevende at den sjelden blir helt vellykket. Det skal nemlig så lite til før det hele ender i det platte, eller — hva verre er — den kan lett gli over i stilen til det som skal parodieres. I stedet for parodi blir det med andre ord snarere en kopi, og dermed er jo hele vitsen borte.

Elliot Silverstein har i sin westernkomedie «Balladen om Cat Ballou» stort sett klart den vanskelige balanseringen mellom kopi og parodi, mellom tradisjonell spenning og tøvet komedie, mellom ha-stemt romantikk og røff harselas.

Cat er forkortelsen for Catherine. Ballou er slektsnavnet. Den unge jenta gir en god dag i alt som heter pedagogisk utdanning og tar kampen opp mot de ødeleggende kreftene i et samfunn som er dirigert av dollar og revolvermenn. Som hjelpere har hun to feige fredløse unge menn, en godvakker indianergutt og et vrak av en tidligere skytterkonge.

De forskjellige sekvenser i filmen er sjarmerende bundet sammen av to vandrende sangere som gir til beste balladen med de mange vers — til en sentimental melodi, i skarp kontrast til våre dagers pop-musikk. De to sangerne er Stubby Kaye og Nat King Cole. Denne filmrollen ble Nat King Coles siste.

Cat spilles uttrykksfylt av Jane Fonda. Parodien kommer imidlertid klarere fram i mennene omkring henne, særlig da i revolvermannen Kid Shelleen, glimrende spilt av Lee Marvin.

Spilledager: Trondheim mandag 25., tirsdag 26. og onsdag 27. januar. Heimdal 28. januar.

GRØNN VAR MIN BARNDOMS DAL

Det er livet i en walisisk grubeby som rulles opp i denne filmen, som ble en av etterkrigstidens største suksesser. Den ble belønnet med Oscar som årets beste film, og fikk fem andre Oscar-priser på kjøpet. Da filmen i sin tid hadde Norgespremiere i Trondheim skrev Arbeider-Avisa bl. a.:

«Det er megeet sjelden man opplever et så

fullendt samspill mellom dreiebok, regissør, skuespillere, arkitekt, fotografer og sist, men slett ikke minst komponist. Denne filmen ligger i en helt annen gate enn det vi er vant til å få servert av amerikansk film. Det er en inderlig menneskelighet, noe rørende naturlig og hverdagslig i denne filmen. Det er ærlig virkelighet alt sammen.

GRØNN VAR MIN BARNDOMS DAL er en sosial film, selv om de sosiale motsetninger, striden mellom arbeidsherre og arbeidere, og arbeidsfolkets kamp mot fattigdommen og deres strev for å skape bedre kår for seg og sin familie, ikke er kommet så sterkt fram i filmen som romanen den er bygget over.

Det er en intens spenning over hele filmen som holder oss fanget fra første til siste scene, enda vårt samvær med den store familien Morgan og alle de andre kullgruvearbeiderne ikke fører oss inn i noe høydramatisk konfliktstoff. Vi kjenner oss beriket etter møtet med disse menneskene. De er store og de er rike i sin fattigdom, i sitt arbeid og ved den inderlige solidaritet de har skapt ikke bare innen familien, men også i hele vennekretsen.

Filmens fotografering er også helt lytefri og musikken er på en inderlig måte knyttet til filmens skiftende stemning. De innvendinger som kunne være å komme med er så små, at de forstummer overfor det store i filmen.»

Spilledager: Trondheim mandag 22., tirsdag 23. og onsdag 24. februar. Heimdal torsdag 25. februar.

ROMEO OG JULIE

Da denne filmen, blant mange andre, hadde sin premiere 2. juledag 1968, skrev Hallvard Rieber-Mohn i St. Olav bl. a.:

«Det «severdige» må denne gang vike for det ene som en må og bør se, dersom ens forhold til film har noe med kvalitet og verdi å gjøre: FRANCO ZEFFIRELLIS versjon av Shakespeares udødelige «Romeo og Julie».

Zeffirelli er en storartet instruktør, med noe av den vitale, voldsomme og saftige menneskelighet som var dikterens egen. Han er en oppfinnsom billedskaper, en mester når det gjelder utstudert vakre og velfotograferte gruppeopptrinn (fektescenene!). Hertil kommer hans frodige sans for miljø, så lik renessansens egen grådige appetitt på liv og mennesker. Ikke noen høyfornem stivhet her! Her står intet stille.

Med all respekt for det tidløse i dikteren har regissøren «modernisert» med sikker og klok hånd – vår tids unge vil nok overraskes over hvor meget Shakespeare, og ikke bare Zeffirelli, visste om dem selv. For dette er «generasjonsspenning» som forslår. De to unge menneskene går alene frem i sin lyriske kjærlighets lys – omkring dem, i de «voksnas» verden, hersker en virkelighet de forkaster: Beregningen, prestisjen, intrigene og mordet. For dem er verden forvandlet, fordi kjærligheten er til. Men verden er dessverre fremdeles verden, og det koster dem livet. For verden tror på makt, politikk og hevn, og tåler ikke at noen melder seg ut av dens triste mønster. Shakespeare viser hvordan ungdommen og hjertet er

hjemløse og sårbare i dette harde spill – derfor blir det en tragedie. Men som alle store sørgespill fører «Romeo og Julie» tilskueren gjennom medfølelsen og skrekken til det rensede sinn. Og veien går gjennom kanskje den største kjærlighets-poesi som noensinne er skapt, skjønnhet på skjønnhet.»

Spilledager: Trondheim mandag 15., tirsdag 16. og onsdag 17. mars.
Heimdal torsdag 18. mars.

BRENT JORD

Et landområde like stort som Danmark svidd av, en befolkning på 60 000 sjeler tvangsevakuert, 11 000 beboelseshus, 116 skoler og 21 sykehus nedbrent, kaianlegg, broer og kraftverk ødelagt. Slik lyder fasit etter de siste krigsoperasjoner i Finnmark og Nord-Troms, da tyskerne anvendte «den brente jords taktikk» for å skaffe seg

beskyttelse under tilbaketrekingen. De overlot en ørken til de russiske troppene som trengte seg inn østfra.

«Brent jord» er tittelen på filmatiseringen av Sigbjørn Hølmebakks prisbelønte manuskript «Fimbulvinteren». Filmens regissør, Knut Andersen, sier selv: «Sett i en videre synsvinkel enn den rent historiske vitner betegnelsen «Brent jord» om alle menneskers største fiende, krigen og utslettelsen – til alle tider og overalt i verden.

I den brennende jorden ligger også erkjennelsen av kjærligheten, til hjemmet, til alle de umistelige tingene, til hverandre, til selve livet.

Om dette har vi villet lage denne filmen, med de historiske begivenhetene som bakgrunn som en skildring av de gode kreftene i menneskene, av styrke og samhold i en ulvetid. Vi har lagt vekt på å fremstille såvel den ytre som denne indre side ved historien så ærlig og ekte som mulig, innenfor rammen av en underholdende forestilling.»

Spilledager: Trondheim mandag 26., tirsdag 27. og onsdag 28. april.
Heimdal torsdag 29. april.

PROGRAM VÅREN 1971

Gruppe 3: 4.-6. klasse

Trondheim Skolekino

Med dette presenteres skolekinoens vårprogram 1971 for gruppe 3: elever i 4.-6. klasse.

Skolekinoen er blitt et tiltak elevene setter stor pris på. I gruppen for elever i 4.-6. klasse var det 3.000 medlemmer siste høst.

HVORDAN BLI MEDLEM?

Det vises 3 filmer i vår.

Medlemskortet koster kr. 3,- og gir adgang til alle 3 filmene.

Medlemskortene selges i kinoens billettluke når filmene settes opp. Medlemskort selges også i Kinoenes forsalg, Sentrum kino, for de som ønsker å sikre seg medlemskort på forhånd.

Også lærere kan bli medlemmer av skolekinoen.

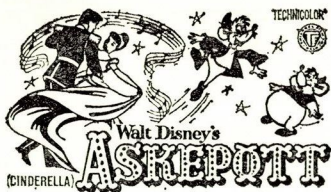
PROGRAMUTVALG

Et programutvalg, oppnevnt av Trondheim Skoleråd, godkjenner de filmene som skal vises. Elever og lærere både fra ungdomsskolen og barneskolen er representert i utvalget, som for tiden består av lærer John Lynum, elev Tone Fonn, lærer Svein Erik Tønne og elev Helge Kvithammer, dessuten bokholder Gabriel Winsnes og lærer Eldbjørg Bardal fra Foreldreforeningsrådet og direktør Willy Svarverud fra Trondheim Kinematografer.

VÅRENS PROGRAM

presenteres på de neste sidene. Forestillingstider m. v. vil bli kunngjort i kinoannonsene. Normalt vil forestillingene være kl. 16.30.

ASKEPOTT

Eventyrfilmen «Askepott» trenger egentlig ingen presentasjon. Walt Disneys vidunderlige tegnefilmer er kjent og skattet av barn i alle aldre, og «Askepott» er en av de aller vakreste og morsomste han har laget. Walt Disney er den moderne tids uovertrufne eventyrforteller og i denne filmen når han en teknisk fulkommenhet, med en uendelighet av detaljrikdom, av fine, vare

strøk med sin tryllepensel. Og fargene er i dobbelt forstand eventyrlige i sine finstemte og sprø nyanser.

Eventyret om Askepott, ja! Aldri har den vel vært mer bedårende fortalt enn her, denne mest populære av alle kjærlighetshistorier, om piken som – fattig, forfulgt og ulykkelig – til slutt vinner både prinsen og lykken.

«Askepott» er en film som kan sees påny og påny, med like stor glede og henrykkelse hver eneste gang.

Spilledager: Mandag 8. – fredag 12. februar.

Heimdal torsdag 18. februar.

GRØNN VAR MIN BARNDOMS DAL

Det er livet i en walisisk grubeby som rulles opp i denne filmen, som ble en av etterkrigstidens største suksesser. Den ble belønnet med Oscar som årets beste film, og fikk fem andre Oscar-priser på kjøpet. Da filmen i sin tid hadde Norgespremiere i Trondheim skrev Arbeider-Avisa bl. a.:

«Det er meget sjelden man opplever et så fullendt samspill mellom dreiebok, regissør, skuespillere, arkitekt, fotografer og sist, men slett ikke minst komponist. Denne filmen ligger i en helt annen gate enn det vi er vant til å få servert av amerikansk film. Det er en inderlig menneskelighet, noe rørende naturlig og hverdagslig i denne filmen. Det er ærlig virkelighet alt sammen.

GRØNN VAR MIN BARNDOMS DAL er en sosial film, selv om de sosiale motsetninger, striden mellom arbeidsherre og arbeidere, og arbeidsfolkets kamp mot fattigdommen og deres strev for å skape bedre kår for seg og sin familie, ikke er kommet så sterkt fram i filmen som i romanen den er bygget over.

Det er en intens spenning over hele filmen som holder oss fanget fra første til siste scene, enda vårt samvær med den store familien Morgan og alle de andre kullgruvearbeiderne ikke fører oss inn i noe høydrama-

tisk konfliktstoff. Vi kjenner oss beriket etter møtet med disse menneskene. De er store og de er rike i sin fattigdom, i sitt arbeid og ved den inderlige solidaritet de har skapt ikke bare innen familien, men også i hele vennekretsen.

Filmens fotografering er også helt lytefri og musikken er på en inderlig måte knyttet til filmens skiftende stemning. De innvendinger som kunne være å komme med er så små, at de forstummer overfor det store i filmen.»

Spilledager: Mandag 1. — fredag 5. mars.

Heimdal torsdag 11. mars.

HUGO OG JOSEFIN

Josefin er en liten pike på en stor prestegård. Hun har ingen å leke med og er litt ensom på den store idylliske prestegården, hvor pappa er opptatt med sitt — som så mange pappaer — og hvor mamma, om enn aldri så søt og blid, også lever utenom Josefins verden. En verden som er annerledes enn de voksnes og allikevel så

lik — i behov for kontakt og i søken etter kontakt. Så en dag rømmer hun hjemmefra

Hun treffer Hugo. Det er en gutt som bor langt inne i skogen. Hugo kan alt, denne veslevoksne pjokken fra en vanskeligere eller i hvert fall hardere hverdag, men med en evne til å oppleve og sanse alt det som både er i og utenfor hverdagen.

Sammen med Hugo opplever Josefin en ny og spennende verden. Ikke en voldsom ytre spenning, men en spenning som alltid er til stede, i naturen, i omgivelsene, selv for — eller kanskje nettopp for to små våkne førsteklasinger. Og midt i spenningen også tryggheten bare ved å vite at Hugo er.

Både for Hugo og Josefin, som for alle oss som opplever filmen, kommer gartner Gudmarsson inn som en viktig person. Denne urealistiske mannen, ikke noen ordentlig gartner — snarere en kunstner, som har beholdt evnen til å oppleve og glede seg over nuet. Som ikke lar seg binde alt for sterkt av alt det som betyr så meget for oss alminnelige hverdagsmennesker. Og som gjennom eventyret om familien Bombassat forsøker å lære Hugo og Josefin, og oss, å si farvel uten å felle tårer — i en herlig avskjeds- og avslutningsscene hvor all realisme er forlatt.

En film å bli glad i, både for barn — og voksne.

Spilledager: Mandag 29. mars — fredag 2. april.

Heimdal torsdag 25. mars.